

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ

Романов Євген Юрійович

Студент 1-го курсу факультету соціології та права НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Чепульченко Т. О.

Зав. кафедри теорії права і держави

НТУУ «КПІ» к. ю. н., доцент

Україна за формою державного устрою – унітарна держава з автономним утворенням. «Суверенітет України поширюється на всю її територію. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною». Це положення закріплене у статті другій Конституції України.

Сьогодні питання державного устрою України є досить актуальним і потребує більш детального розгляду, зокрема треба зосередити увагу на основних проблемах державного устрою та шляхах їх вирішення.

Державний устрій – спроб поділу держави на складові частини і розподіл влади між державою та цими частинами.

Адміністративно територіальний устрій (АТУ) є основною складовою частиною державного устрою. АТУ відіграє важливу роль у правовій діяльності місцевих органів влади, адже дія їх актів є обмеженою у просторі. Потреби голосування на виборах і референдумах також забезпечує АТУ. Організація політичної системи суспільства, зокрема політичних партій, пов'язані з АТУ.

Але внаслідок багатьох проблем в Україні і досі не сформована струнка і зрозуміла система АТУ. Зараз існує ряд проблем, до яких слід віднести: структурну непорядкованість, неврегульованість статусу деяких адміністративно-територіальних одиниць, велику різницю за площею, та кількістю населення між адміністративно-територіальними одиницями одного рівня, невідповідність деяких адміністративно-територіальних одиниць їх економічному та кадровому потенціалу, невідповідність до вимог Європейського союзу, надмірна кількість адміністративно-територіальних одиниць районного та базового рівня, що зменшує ефективність контролю.

Через нераціональний АТУ виникає ряд проблем : неузгодженість між місцевими державними адміністраціями та органами місцевого

самоврядування, неможливість повного розмежування повноважень між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, ускладнення земельних відносин між декількома власниками, неефективне витрачання ресурсів на фінансування органів місцевої влади у малонаселених адміністративно-територіальних одиницях, прискорена міграція сільського населення через деградацію сільської бюджетної інфраструктури.

Отже, сучасний стан АТУ потребує невідкладного реформування, і основними засадами реформування АТУ мають бути:

1. Укрупнення адміністративно-територіальних одиниць задля більш раціонального витрачання коштів, та більш ефективного місцевого управління.

2. Врахування перспективності окремих адміністративно-територіальних одиниць, раціонально використовувати їхній ресурсний потенціал.

врахувати регіональні особливості розселення та прогнозів розвитку.

3. Комплексна регуляція відносин між органами місцевої державної влади і органами місцевого самоврядування.

4. Поетапне проведення реформ, починаючи з низової ланки та закінчуючи регіональною.

5. Наукове опрацювання всього комплексу питань адміністративно-територіальної реформи.

Сьогодні Україна потребує змін адміністративно-територіального устрою. Це замовлення прагненнями держави наблизитися до Європейських стандартів, прагненням підвищити ефективність регіональної влади, удосконалити систему державного управління.

При плануванні реформи Ату потрібно врахувати деякі обставини. Наприклад те, що ця реформа не може здійснюватися як миттєва акція, вона потребує детального аналізу та поетапного втілення в життя. Ця реформа потребує наявності сильної політичної влади та широкої підтримки громадськості. Проведення цієї реформи також потребує створення спеціального інституційного органу з належним кадровим і ресурсним забезпеченням для координації всіх робіт, взаємодії з органами влади, науковими і громадськими організаціями.

